

imidlertid at turde udfige paa Udvalgets Begne, at, dersom det ærede Medlem tidligere havde givet eller endnu vilde give os endeel Meddelelser om, i hvilken Retning han ønsker, at vor fornyede Overveelse vil gaae, ville vi med den største Fornøielse tage det under Overveelse. Derimod troer jeg ikke, at Udvalget kan være ganske villigt til at anbefale det Forslag, at overgive selve disse Love, som saaledes ere forhandlede, og som vi dog saa nogenlunde kunne overse, til en fælles Commission af Ministerernes Embedsmænd. Jeg beder bemærket, at dette Lovforslag allerede har været i en Commission, og det har selvfølgelig ogsaa staaet Krigsministeriet frit for at nedsætte en Commission over det Lovforslag, det har forelagt. — Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om Haandværkerne, som jeg ikke ganske rigtig opfattede. Jeg skal kun bemærke, at Haandværkere tillands, saaledes som Krigsministeriets Forslag foreligger, ville faae omtrent det Dobbelte af, hvad Marinens Haandværkere faae. Vi have i saa Henseende stillet Forslag til en noget større Ligbed, idet vi nok kunne erkjende, at Forholdene ere noget forskjelligte i de 2 Stater, men dog ikke, at de kunne begrunde en saa overordentlig Forskjel, som er en Følge af Krigsministeriets Forslag. Hvad angaaer Lægerne tillands og tilsøs, da troer jeg, det ærede Medlem ganske har overseet, at vi have foreslaaet, at Lægerne ved Hæren skulle have Extratillæg. Efter vort Forslag vil Overlægen faae 75 Rd., de ældste Corpslæger 40 Rd., og de yngste Corpslæger 30 Rd. Det vil i Modsetning til, hvad der er foreslaaet for Søværnet, blive 35 Rd. mere for Overlægerne, 20 Rd. mere for de ældste og 15 Rd. mere for de yngste Corpslæger, og der bliver altsaa endda ikke saa Lidt til Kosten. Hvad angaaer General og Admiral, saa forstaaer jeg ikke ret Indvendingen. Vi maae erindre, at vi have kun een Admiral tilsøs — og Somme mene, at det er for meget — men 12 Generaler tillands, og vi foreslaae for disse ikke blot det ordinære Felttillæg, men tillige et extraordinært Tillæg for Dvergeneralen af 200 Rd. og for de andre Generaler, saavidt jeg erindrer, af 100 Rd. om Maanedes; jeg veed

ikke, om det ærede Medlem tog Hensyn dertil. Jeg har troet ikke at burde undlade at gjøre disse Bemærkninger mod det ærede Medlem, idet det ellers kunde faae Udseende af, at man havde stillet sig paa et eensidigt eller partistt Standpunkt med Hensyn til Behandlingen af disse Lønningslove. Jeg troer, det har været Udvalgets Opgave at see at nærme dem saa meget som mulig til hinanden, og under Betragtning af alle Forhold yde Ret og Skjel til alle Sider. Skulde man ikke finde, at dette er lykkedes, vil det naturligviis være Udvalget kjært at blive gjort opmærksom derpaa, ogsaa naar den anden Lov kommer til Behandling, og vi have da een Behandling tilbage, hvorved man kan rette, hvad Udvalget har taget feil i, men just at lade disse Sager staae uafgjorte, naar vedkommende Lønningslove bestemt fordrer, at de skulle være afgjorte til 1ste April 1869, troer jeg, er et Raad, som man ikke kan tage Hensyn til. Jeg maa endnu gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgfreds (Fallefen). Han sagde, at han ikke var sagkyndig med Hensyn til Søværnets Anliggende, men det kom dog blandt meget Andet, i hans Foredrag, som jeg ikke skal komme ind paa, og ikke behøver at komme ind paa, frem, at det ærede Medlem endogsaa var sagkyndig i, hvorledes det gif til under et Søslag.

Marineministeren: Med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører udtalte angaaende § 16 om Befarenheden, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at han ikke kjender Marinens Tillid til og Agtelse for gamle Sømand, der som han troer, at der nogenstunde kunde være Spørgsmaal om at nedsætte en gammel Sømand i en anden Klasse; det er netop de Unge, som uførtjente ere komne op, om hvem der er Spørgsmaal. Naar der er spurgt, hvorfor jeg ikke gennem Værnepligtsloven havde søgt at foranledige en Forandring, skal jeg gjøre opmærksom paa, at denne Sag har været under Forhandling med Justitsministeren, men Værnepligtsloven har virkelig havt saa mange andre Vanskeligheder at kæmpe med, at man ikke fandt det værd at bebyrde den med flere. Det er imidlertid i fuld